

stemmer dog altid sidst; han forestaar Afstemningen og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig; de afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsbog. Enhver Dommer har Ret til at paase, at hans Stemme gengives rigtigt.

Dommernes Raadslagninger og Afstemninger maa ikke overværes af Tilhørere med Undtagelse af Retskriveren.

I en Sags Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet de mundtlige Forhandlinger i deres Helhed. Naar i en Straffesag, som behandles ved Landsret, en Dommer eller en Nævning faar Forfald eller af anden Grund maa fratræde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne fortsættes, saafremt dog højst een Dommer og een Nævning mangler.

Ved Forhandlinger, som forudsættes at blive af længere Varighed, bør i Retter, som bestaar af flere Medlemmer, en eller flere Dommere ud over det nødvendige mindste Antal deltage.

§ 215.

I Dommens Vedtagelse deltager for Landsretternes Vedkommende mindst tre, og for Højesterets Vedkommende mindst ni Medlemmer af Retten, jfr. dog § 214. Samme Regler gælder ogsaa for Vedtagelse af Kendelser, medmindre andet er bestemt.

§ 216.

For enhver Afgørelse i en Ret, der beklædes af flere Dommere, skal der være Stemmeferhed. Ved lige Stemmetal gør Formandens (jfr. § 7), eventuelt den efter Embedsalder ældste i Afgørelsen deltagende Dommers Stemme Udslaget. Kræver Afgørelsen Afstemning over flere Punkter, er de Dommere, som har befundet sig i Mindretal, pligtige at deltage i de senere Afstemninger, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt.

Danner der sig i en Straffesag om det samme Spørgsmaal flere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Flertal, bliver de for Sigtede ugunstigste Stemmer regnet sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemmeferhed. Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for Sigtede, bliver der afstemt særskilt herom.

Særskilt Afstemning finder ligeledes Sted, naar der opstaar Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmaalene skal stilles, eller om Afstemningens Resultat.

Den vedtagne Afgørelse føres i Pennen af Rettens Formand eller af den af de i Afgørelsen samstemmende Dommere, hvem dette Hverv af Formanden overdrages. Stemmetallet maa ikke optages i Rettens Afgørelser.

§ 217.

Rettens Afgørelser sker ved Kendelse i de Tilfælde, hvor denne Form er særlig foreskrevet.

§ 218.

Domme og Kendelser skal ledsages af Grunde. Andre Beslutninger af Retten eller Rettens Formand behøver ikke at begrundes, medmindre saadant særlig er foreskrevet.

Den i Rettens Afgørelse af en borgerlig Sag givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer under Sagens Behandling afgiver fuldt Bevis for disse, for saa vidt ikke Modbevis imod dem føres.